

27-07- .

† Μνήμη τοῦ Ἅγίου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἰαματικοῦ
Παντελεήμονος.

''^τΗχος ἵ. Γα

Γ
τὸν Θεός οὓς Κύριος καὶ εἰ πεφανεν η μιν
π
χριστὸν λόγη με νος ο ερχόμενος εν ο νο μα
τι Κύριος
τὸν θεόν

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι
ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ. (Τὸ
ώς ἄνω)

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἡμυνάμην αὐτούς.

Γ
τὸν Θεός οὓς Κύριος καὶ εἰ πεφανεν η μιν χριστὸν
π
εν λόγη με νος ο ερχόμενος εν ο νο ματι
τὸν θεόν
Κύριος

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστι
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν. (Τὸ ὄς ἄνω)

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Παντελεήμονος.

Ὕχος γ'.

ρ̄ χ̄ Δ
 ν̄ Ἄ φλο φο ρε α γι ε και ι α μα
 Γ
 τι κε Παν τε λε η μον ς̄ πρε σβευ ε τω
 ε λε η μο νι Θε ω ς̄ ι να πται σμα
 Π
 των α φε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η
 η μων
 ν̄ Ἄ Γ
 ω Πνευ μα τι (Τὸ αὐτό)
 Γ ν̄

Μετὰ τὴν α' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος α'. Τὸν τάφον σου Σωτῆρ.

Μητρὸς τὸ εὔσεβές, ἀγαπήσας παμμάκαρ, πατρὸς τὸ ἀσεβές, εὔσεβῶς διωρθώσω· ὅθεν καὶ χάριν εἴληφας, ἐκ Θεοῦ παντοκράτορος, τὰ νοσήματα, τῶν ἀσθενῶν θεραπεύειν, Μάρτυς ἔνδοξε, Παντελεῆμον τῶν πίστει, θερμῇ προστρεχόντων σοι.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Ἐλπὶς Χριστιανῶν, Παναγία Παρθένε, ὃν ἔτεκες Θεόν, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἀπαύστως ἱκέτευε, σὺν ταῖς ἄνω Δυνάμεσι, δοῦναι ἄφεσιν, ἀμαρτιῶν ἡμῖν πᾶσι, καὶ διόρθωσιν, βίου τοῖς πίστει καὶ πόθῳ, ἀεὶ σε δοξάζουσι.

Μετὰ τὴν β' Σπιχολογίαν.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.

Ο ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ως στρατιώτην τοῦ Χριστοῦ ἀκαθαίρετον, καὶ ἀθλοφόρον οἱ πιστοὶ γενναιότατον, σὲ εὐφημοῦμεν ἀπαντες, Μαρτύρων καλλονὴ πίστει ἐօρτάζοντες, τὴν ἀγίαν σου μνήμην, Μάρτυς παναοίδιμε, τοὺς σεπτοὺς δὲ ἀγῶνας, μελωδικῶς δοξάζομεν σοφέ, καὶ τὸν Σωτῆρα Χριστὸν μεγαλύνομεν.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοποιὸν.

Τῶν ἀκαθάρτων λογισμῶν μου τὰ πλήθη,
καὶ τῶν ἀτόπων ἐννοιῶν τὰς νιφάδας, τὶς
ἐξειπεῖν δυνήσεται Πανάμωμε; τὰς
ἐπαναστάσεις δέ, τῶν ἀσάρκων ἔχθρῶν μου, τίς
ἐκδιηγήσεται, καὶ τὴν τούτων κακίαν. Ἀλλὰ τῇ
σῇ πρεσβείᾳ ἀγαθή, τούτων μοι πάντων τὴν
λύτρωσιν δώρησαι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον.

Κάθισμα. Ὡχος δ'.
Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐορτάζει σήμερον ἡ οἰκουμένη, τοὺς
σεπτοὺς ἀγῶνάς σου Παντελεῆμον ἀθλητά, τὸν
ζωοδότην δοξάζουσα, τὸν σὲ προστάτην θερμὸν
ἀναδείξαντα.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοποιὸν.

Τὰς ἀχράντους χεῖράς σου, Παρθενομῆτορ,
ἐφαπλοῦσα σκέπασον, τοὺς πεποιθότας ἐπὶ σέ,
καὶ τῷ Γίῳ σου κραυγάζοντας· Πᾶσι παράσχου
Χριστὲ τὰ ἐλέη σου.

Τὸ ά Ἀντίφωνον τοῦ δέ Ἡχου.

^{Γ'} Ἡχος λατος

χ^B εκ νε ο τη το ος μου Διπολ λα α
 πο λε μει με πα θη λ⁶ αλλ αυ τος αν τι λα
 βου και σω σον Σωτηρμου Δις λ⁶

χ^B οι μι σουν τες Σι ων αι σχυν θη τε α
 πο του Κυ ρι ου λ⁶ ως χορτος γαρ πυ ρι ε
 σεσθεα πε ξη ραμ με νοι Δις λ⁶

χ^B Λο ξα Πα τρι και Γι ω και Α γι
 ω Πνευμα τι λ⁶

χ^P ρ^B ι γι ω Πνευμα τι πασα ψυ χη ζω
 ου ου ται λ⁶ και κα θαρ σει υ ψου ται λαμ πρυ νε

π Β Γ
ται ἔ τη Τρι α δι κη Mo να α δι i ε ρο
κρυ φι ως
χ^M χ^B
και νυν και α ει και εις τους αι ω νας
τον αι ω νων α μην
π Β
ἔ λ ή γι ω Πνευ μα τι α να βλυ υ ζει τα
της χα α ρι τος ρει θρα^β αρ δευ ο ον τα α
πα σα ντην κτι i σιν προς ζω ο γο νι i αν
ἔ λ

Προκείμενον. Ὡχος δν.

χριστού μετανίκητος επιφανείας την οποίαν πάλι συνέβη τον Ιανουάριο του 1996. Τον Ιανουάριο του 1996 η Ελληνική Δημοκρατία απέδειξε την πρώτη γυναικεία διπλωματική αποστολή στην Αργεντινή, με ως πρέσβη την Μαρία Καρολίνα Σταύρου. Η πρώτη γυναικεία διπλωματική αποστολή στην Αργεντινή ήταν η πρώτη γυναικεία διπλωματική αποστολή στην Ελληνική Δημοκρατία.

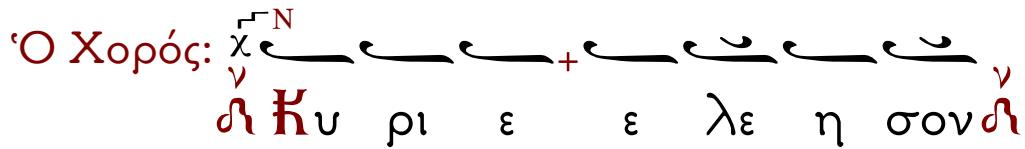
Στιχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

Τὸ τρίτον.

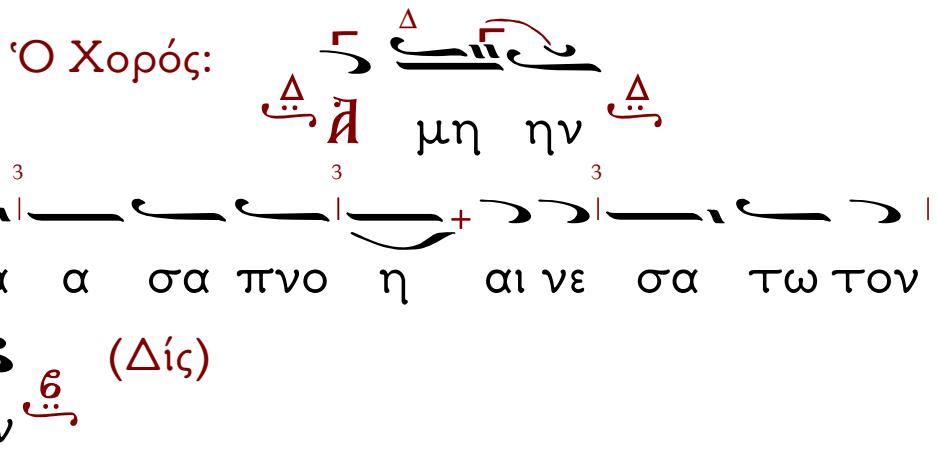
χ^B καὶ οἱ ως φοιοι νιξ αν θη η η
 6 λ Ιι καὶ οἱ ως φοιοι νιξ αν θη η η
 σει ς καὶ ω σει κε ε δροση η εν τω Λι βα
 νω πλη θυν θη σε ται αι αι αι αι
 6 λ

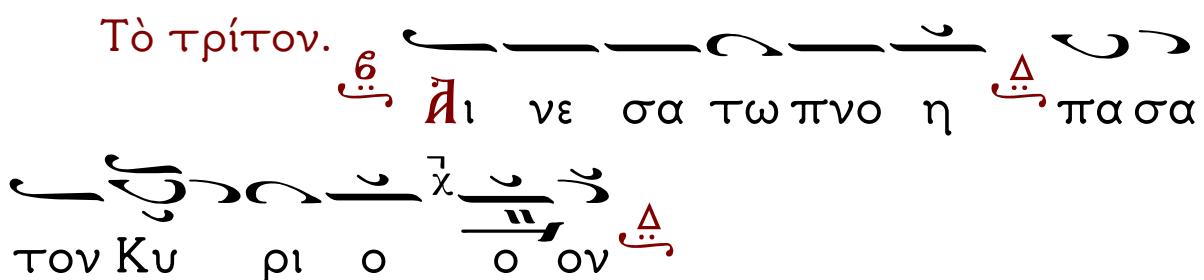
Τάξις Εὐαγγελίου τοῦ "Ορθρου.
Πᾶσα Πνοὴ Αἰνεσάτω.

‘Ο Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

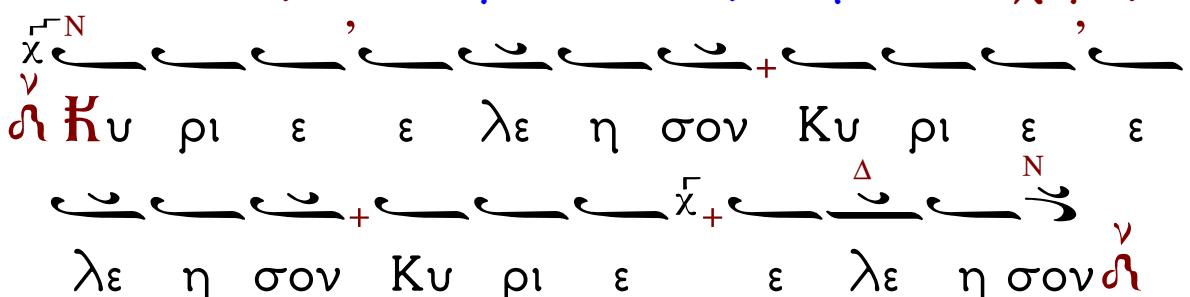
‘Ο Χορός:
Δέκα ρι ε ε λε η σον Δέκα

‘Ο Ιερεὺς: "Οτι Ἀγιος εὶς θεὸς ἡμῶν, ...

‘Ο Χορός:
Δέκα μη ην Δέκα
Δέκα πα α α σα πνο η αι νε σα τω τον
Δέκα (Δίς)
Κυ ρι ον Δέκα

Τὸ τρίτον.
Δέκα αι νε σα τω πνο η πα σα
Δέκα τον Κυ ρι ο ο ον Δέκα

‘Ο Διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι .. ‘Ο χορός:

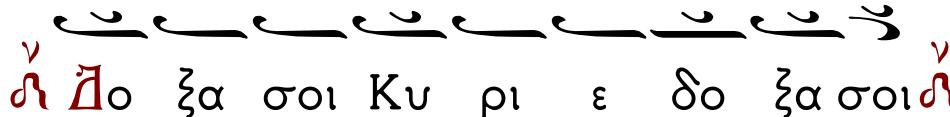

Δέκα ρι ε ε λε η σον Κυ ρι ε ε
Δέκα λε η σον Κυ ρι ε ε λε η σον Δέκα

‘Ο Διάκονος: Σοφία. ’Ορθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου. ’Ο Ιερεὺς: Εἰρήνη πᾶσι.

‘Ο Χορός:
Δικαιοπνευματισου

‘Ο Ιερεὺς: ’Έκ τοῦ κατὰ (...) Ἅγιου Εὐαγγελίου τὸ
ἀνάγνωσμα.

‘Ο Διάκονος: Πρόσχωμεν.

‘Ο Χορός:
Διδόξα σοι Κυρίε δόξα σοι

‘Ο Ιερεὺς: (Ἀνάγνωσις Εὐαγγελίου τοῦ ”Ορθρού”)

‘Ο Χορός: Δόξα Σοι, Κύριε, δόξα Σοι.

‘Ο Ν΄ ψαλμὸς χῦμα.

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου
ἔξαλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με.

Οτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ
ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἐστι διαπαντός.

Κοὶ μόνῳ ἥμαρτον, καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἀν δικαιωθῆσεν τοῖς λόγοις
σου, καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε.

Ίδοù γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ίδοù γὰρ ἀλήθειαν ἤγάπησας· τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὕσσωπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὀστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου, καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἔξαλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ Ἅγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ’ ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἥγεμονικῷ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἵμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χείλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἶνεσίν σου.

Οτι, εἰ ἡθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· δλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ, πνεῦμα συντετριμένον, καρδίαν συντετριμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ιερουσαλήμ.

Τότε εὔδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ δλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Ἄγιος Διόνυσος

Δοξα Πατρι και γιω και Α

γιω Πνευμα τι

Ταις του Αιδηλο φορου πρεσβει αις ε

ε λε η μον ε ζα λειψον τα πληθη στων ε

μωων εγ κλη ματων

Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας

τωναι ω νων α μην

Ταις της Θεο το οκου πρεσβει αις ε

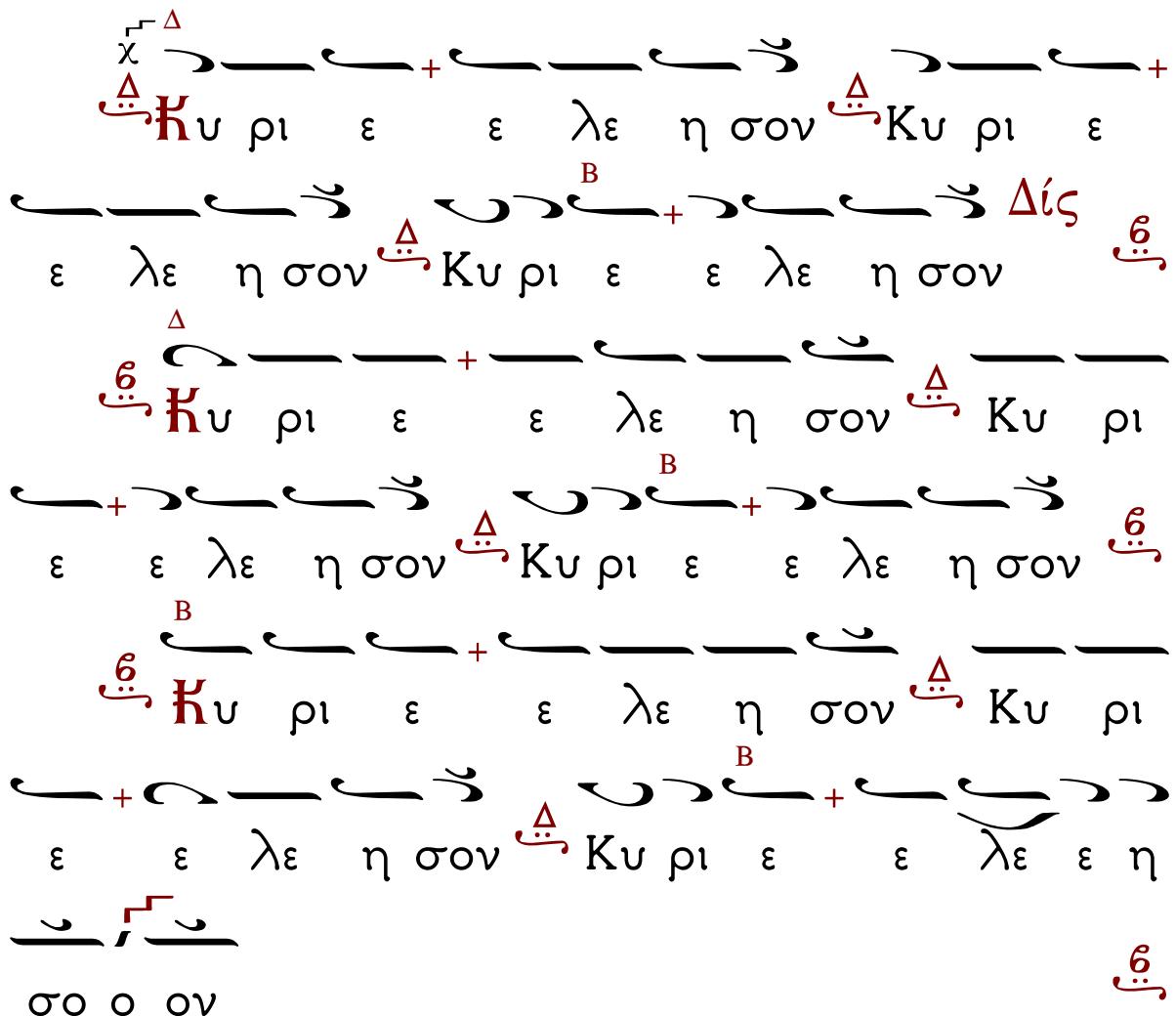
ε λε η μον ε ζα λειψον τα πληθη στων ε

μωων εγ κλη ματων

ρ
 λε η σον με ο Θε ος κα τα
 το με γα ε λε ος σου και κα τα το
 πληθος των οι κτιρ μωνσου ε ξα λειψον
 το α νο ο ομη μα α μου

λ
 λε η μο να Χριστον Παν τε λε
 η μον νυν ε ε εκ δυ σω ω πει θει ε ε
 α α τρε ε ε ε α παλ λα α ξαι με
 πα θων και ε λε η η η η σαι αι αι αι
 με ε ε ε

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ).

Ἐλέει, καὶ οἰκπρωτίς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ μονογενοῦς σου Γίοῦ,
..... νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶναςτῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Οι Κανόνες τῆς Θεοτόκου, καὶ τοῦ Ἀγίου.

Τῆς Θεοτόκου. Ὡδὴ α'. Ἡχος β'. Ὁ Εἱρμὸς.

Ἐν βυθῷ κατέστρωσε ποτέ, τὴν Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἡ ὑπέροπλος δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν παμμόχθηρον ἀμαρτίαν ἐξήλειψεν, ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ως ώραίαν ώς περικαλῇ, ὅλην ώς ἀμώμητον, ἐν γυναιξὶ Θεὸς σε ἐκλεξάμενος, σοῦ τὴν μήτραν ὥκησε, τὴν ἀμώμητον, ὃν δυσώπει Πανάμωμε, μώμου ἐγκλημάτων, ἄπαντας ὁυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υαλμικῶς Ἀγνὴ ἐκ δεξιῶν, οἵᾳ περ Βασίλισσα, τοῦ ἐκ τῆς σῆς νηδύος ἀναλάμψαντος, Βασιλέως ἔστηκας· ὃν ἱκέτευε, δεξιὸν παραστάτην με, δεῖξαι ἐν ἡμέρᾳ, τῆς ἀνταποδόσεως Θεόνυμφε.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Χερσωθεῖσαν φύσιν τῶν βροτῶν, πᾶσιν ἀτοπήμασι, τὸν ὑετὸν τεκοῦσα τὸν οὐράνιον, ὅλην ἀνεκαίνισας. Ἀλλὰ δέομαι, τῆς ψυχῆς μου τὴν αὔλακα, ἀποχερσωθεῖσαν, δεῖξον καρποφόρον Θεονύμφευτε.

·Ο Κανὼν τοῦ Ἀγίου.

·Ωδὴ α'.

·Ὕχος β'.

·Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Προσελθὼν προθύμως τῷ Χριστῷ, πρὸ τῆς τελειώσεως, τῆς ἐν Χριστῷ, τὸν νεκρὸν πρώην ἥγειρας· νῦν δὲ με πανόλβιε, νεκρωθέντα τῆς ἀμαρτίας τῷ δῆγματι, ταῖς σαῖς ἴκεσίαις, ὃς Παντελεῆμον ζωοποίησον. (**Δίς**)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄνατείλας οἴά περ ἀστήρ, φέρων ἐν νεότητι, πρεσβυτικὴν καὶ θεόφρονα σύνεσιν, καλλονῇ τε σώματος, τὴν εὐπρέπειαν τῆς ψυχῆς ἐπικτώμενος, τῷ δεδοξασμένῳ, Λόγῳ καθωράθης ὡραιότατος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νεκρωθεὶς τῷ κόσμῳ καὶ Χριστόν, Μάκαρ ἐνδυσάμενος, διὰ λουτροῦ τοῦ Βαπτίσματος γέγονας, θεοφόρον ὅργανον, καὶ δοχεῖον τῆς ἐνεργείας τοῦ Πνεύματος, πάντας θεραπεύων, πάντων ἰατρεύων τὰ νοσήματα.

Δόξα...

Τὴν σοφίαν φίλην σεαυτῷ,
 περιποιησάμενος, καὶ κοινωνὸν τῆς ζωῆς
 ἐπαγόμενος, ὑπ' αὐτῆς τετίμησαι, καὶ στεφάνῳ
 τῷ τῶν χαρίτων κεκόσμησαι, θείας ἀγλαΐας,
 Μάκαρ ἀποστίλβων τῇ λαμπρότητι.

Καὶ νῦν... Θεοτοκόν.

Εὔλογίαις Πάναγνε σεμνή, φύσιν τὴν
 ἐπάρατον, παρακοῇ γενομένην τοῦ Κτίσαντος,
 τὸν Χριστὸν γεννήσασα, ἐστεφάνωσας, καὶ
 φθορᾶς ἡλευθέρωσας· ὅθεν γεγηθότες, πάντες οἱ
 πιστοὶ σε μακαρίζομεν.

Τῆς Θεοτόκου.
Ωδὴ γ'. Ο Εἱρμὸς.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ώσει κρίνον Κύριε, ἡ τῶν Ἐθνῶν στειρεύουσα, Ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾧ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Φορέσας με τὸν ἀνθρωπὸν, ἐκ γαστρός σου πρόεισιν, ὁ Ποιητὴς Πανάμωμε, ἀφθαρσίας στολὴν δωρούμενος, τοῖς πολλοῖς γυμνωθεῖσαν ἀτοπήμασιν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Υπέρτιμον ἐκύησας, Θεὸν Λόγον Δέσποινα, ὃν ἐκτενῶς ἴκέτευε, οἰκτιρῆσαι τὴν ταπεινήν μου ψυχήν, ἡδονῶν ἀτιμίαις σκυθρωπάζουσαν.

Στίχ. Υπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τὰ τραύματα θεράπευσον, τῆς ψυχῆς μου, Ἀχραντε, τὴν ταπεινὴν καρδίαν μου, φαρμαχθεῖσαν ἵῷ τοῦ ὄφεως, δραστικῷ σου φαρμάκῳ περιποίησαι.

Τοῦ Ἅγιου.

Ωδὴ γ'. Ἡχος β'.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Λογίων τῶν τοῦ Πνεύματος, ἐπακούσας γέγονας, ὡς γῆ καλὴ καὶ εὔκαρπος, δεξαμένη σπόρου πολύτιμου, καὶ τεκοῦσα τρισμάκαρ σωτηρίαν ψυχῶν. (**Δίς**)

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐνέκρωσας τὸ φρόνημα, δρακοντείου δήγματος, καὶ τὴν ψυχὴν ἐζώωσας, θεοπνεύστως ἀναγεννώμενος, καὶ Βασιλεῖ τῶν ὅλων παριστάμενος.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἡλοίωσας τὸ ἄθεον, τῶν τυράννων πρόσταγμα, καὶ τῷ Χριστῷ προσέδραμες, ὅντὶ πάντων τοῦτον κτησάμενος, καὶ γέγονας θεόφρον μεγαλέμπορος.

Δόξα...

Μητρός σου τὴν εὔσέβειαν, ἀγαπήσας, Ἔνδοξε, τὴν πατρικὴν ἐμίσησας, ἀθεῖαν τὴν πολυτάραχον, ὡς ἔχέφρων τὸ κρείττον ἐκλεξάμενος.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ο φέρων θείῳ νεύματι, πᾶσαν κτίσιν
Κύριος, ἐν ταῖς χεροῖ βαστάζεται, σοῦ Παρθένε,
δὲ νῦν δυσώπησον, ρύσθηναι ἐκ κινδύνων τὰς
ψυχὰς ἡμῶν.

Κάθισμα. Ἡχος πλ. δ'.
Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, καὶ τὴν πίστιν κηρύξας τῷ σῷ πατρί, ἀνείλκυσας πανεύφημε, τοῦ βυθοῦ τῆς ἀγνοίας, καὶ τυράννων μὴ πτήξας, τὸ ἄθεον φρόνημα, τῶν δαιμόνων κατήσχυνας, τὸ ἀνίσχυρον θράσος· ὅθεν καὶ τὴν χάριν, ἐκ Θεοῦ ἐκομίσω, ἵσθαι νοσήματα, τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, Παντελεῆμον πανεύφημε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἔορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν... **Θεοτοκίον.**

Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον ἐν σῇ γαστρί, συλλαβοῦσα ἀφλέκτως Μήτηρ Θεοῦ, τῷ κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τὸν κόσμον συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν ἐθήλασας, τὸν πάντας ἐκτρέφοντα, καὶ ἐν ἀγκάλαις ἔσχες, τὸν πάντα βαστάζοντα· ὅθεν δυσωπῷ σε, Παναγία Παρθένε, ρύσθηναι πταισμάτων μου, ὅταν μέλλω παρίστασθαι, πρὸ προσώπου τοῦ Κτίστου μου, Δέσποινα Παρθένε ἀγνή, τὴν σὴν βοήθειαν τότε μοι δώρησαι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ δοῦλός σου.

Κοντάκιον τοῦ Ἅγίου.
Ὕχος πλ. α'.

Μιμητὴς ὑπάρχων τοῦ Ἐλεήμονος, καὶ
ἰαμάτων τὴν χάριν παρ’ αὐτοῦ κομισάμενος,
ἀθλοφόρε καὶ Μάρτυς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ταῖς
εὐχαῖς σου, τὰς ψυχικὰς ἡμῶν νόσους
θεράπευσον, ἀπελαύνων τοῦ ἀεὶ πολεμίου τὰ
σκάνδαλα, ἐκ τῶν βοῶντων ἀπαύστως· Σῶσον
ἡμᾶς Κύριε.

‘Ο Οἶκος.

Τοῦ Ἄναργύρου τὴν μνήμην, τοῦ γενναίου
τὴν ἄθλησιν, τοῦ πιστοῦ τὰς ἱατρείας, εὔσεβῶς
ὑμνήσωμεν φιλόχριστοι, ἵνα λάβωμεν ἔλεος,
μάλιστα οἱ βορβορώσαντες, ως κάγω, τοὺς
έαυτῶν ναούς· ψυχῶν γὰρ καὶ σωμάτων δόμοῦ
τὴν θεραπείαν περέχει. Σπουδάσωμεν οὖν,
ἀδελφοί, ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν ἔχειν τοῦτον
ἀσφαλῶς, τόν δυόμενον ἐκ πλάνης τοὺς
βοῶντας ἀπαύστως· Σῶσον ἡμᾶς Κύριε.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΖ’ τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἅγίου
ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ ἱαματικοῦ
Παντελεήμονος.

Σπίχοι.

Γαλακτόμικτον, Μάρτυς, αἷμα σῆς κάρας,
 Δι' ἣν ὑδατόμικτον ὁ Χριστὸς χέει.
 Φάσγανον ἔβδομάτῃ λάχεν εἰκάδι
 Παντελεήμων.

Μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Ἀνθούσης τῆς ὁμολογητρίας, τῆς ἐν τῇ ἀγιωτάτῃ μονῇ τοῦ Μαντινέου.

Οἱ ἄγιοι πεντήκοντα τρεῖς μάρτυρες, οἱ ἐκ τῆς Θράκης, ἐν τῇ θαλάσσῃ τελειοῦνται.

Ο δοιος Μανουὴλ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ὑπὸ τοῦ Ἅγίου Παντελεήμονος ἰαθεὶς τυφλὸς ξίφει τελειοῦται.

Σπίχοι.

Αὔγην ἐφευρὼν σαρκικῶν τυφλὸς λύχνων,

Καὶ ψυχικὴν ἥθροησεν αὔγην ἐκ ξίφους.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἄμην.

Καταβασίαι τῆς Μεταμορφώσεως.

Ὕχος λέπτος

Ωδὴ α'. ἔχοντος ποστού
 σι πόνον τον ε ρυθρον και υ γρον βυ θο ον
 δι ε λα σαν τες λα να βατας τριστατας
 δυ σμε νεις ο ρωων τες εν αυ τω υ πο βρυ
 χιους λεπτον προν πελαπον
 α ασω μεν τω Θε ω η μων ο τι δε δο ξα
 σται λεπτον

Ωδὴ γ'. Το οξον δυ να τωνη σθε ε νηη σε
 και οι α σθε νου ουν τες πε ρι ε ζω ω
 σαν το δυ να μιν λα δι α του το ε στε ρε

27-07-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

σαντός ὁ α' χορός ^M
ω ω ω θη Δι en Ku ρι ω η καρ δι α
μου ⁶
μου ^λ

Ωδὴ δ'. ^B σα κη κο α την εν δο ζον οι
⁶ ^λ Ει ^π ονο μι αν σου Χριστε ο Θεος ^M ⁶ ^λ ο τι ε
κο νο μι αν σου Χριστε ο Θεος ^M ⁶ ^λ ο τι ε
τεχ θης εκ της Παρ θε νου ^π ⁹ ι να εκ πλα α
νης ρυ ση τους κραυ γα ζον τας ⁶ ^λ δο ζα τη
δυναμεισου Κυ ρι ε ⁶ ^λ

Ωδὴ ε'. ^B του φω τος δι α τμη η η ζας το
⁶ ^λ Ο ^M ^B πρω το ο γο νον χα ος ⁶ ^λ ως εν φω τι τα ερ γα
+ πρω το ο γο νον χα ος ⁶ ^λ ως εν φω τι τα ερ γα
υ μνει σε Χριστε ^λ τον Δη μι ουρ γον εν
^Δ ^M ^B τω φω τι ι ι σου Δι τας ο δου ους η μων ευ θη

νον ⁶
νον ^λ

Ωδὴ στ'. ^M ^B
Ἐν τῷ θλί βε σθαι αἱ με ε
βο η σαπρος Κυ ρι ον ^λ και ε πη κου

σε ε μου ο Θε ος της σωτη ρι ας μου ⁶
λε ^λ ^λ βρα μι αἱ οἱ πο τε ⁶ εν
βα βυ λω νι Παι δες ^π ^λ κα μι νου φλο γα κα

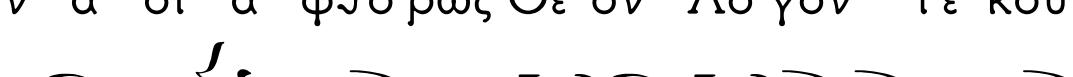
τε πα τη σαν ⁶ ^λ εν υμνοις κραυ γαζον τες ^Δ ^λ
ο των Πα τε ερων Θε ος εν λο γη τος

ει ⁶
ει ^λ

Ωδὴ η'. ^M ^B
λι νου μεν εν λο γου μεν και
προσκυ νου ου μεν τον Κυ ρι ον ⁶
λ

Μ Π Μ Β
 Ἡ Θεόν εν Βα βυ λω νι Παι δες π τω θει ω
 πυρ πολου ου με νοι ζη λω η τυ ραν νου και
 φλο γο ος α πει λην λ αν δρει ως κα τε
 πα τη σαν π αν δρει ως κα τες
 π δρο σι ζο ο με νοι ε ψαλλον ευ λο
 γει τε παν τα τα ερ γα Κυ ρι ου τον Κυ ρι
 Μ ,
 ο ο ο ον

Τιμωτέρα Ἡχος ἡ τος

Σπίχος α'
 Με γα λυ νει η ψυ χη μου τον
 Κυ ρι ον και η γαλ λι α σε το πνευμα
 μου ε πι τω Θε ω ω τωσω τη ρι
 μου
 Την Τι μι ω τεραντων Χερουβιμ και
 εν δο ξο τεραν α συκριτως των Σεραφιμ
 την α δι α φθιρως Θε ον Λογον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

Σπίχος β'
 Ο τι ε πε βλε ψεν ε πι την

τα πει νω σιν της δου λης αυ του ⁶_λ ι δου
 γαρ α πο του νυν ⁶_λ μα κα ρι ου σι με πα
 σαι αι γενε αι ⁶_λ
 Β

⁶_λ Την Τι μι ω τε ραν των Χερου βιμ ⁶_λ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ
⁶_λ την α δι α φισ ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν ⁶_λ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν ⁶_λ

Σπίχος γ' ⁶_λ ο τι ε ποι η σε μοι με γα
 λει α ο δυ να τος ⁶_λ και α γι ον το
 ο νο μα αυ του ⁶_λ και το ε λε ος αυ του

27-07-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

χ⁶ εις γε νε αν και γε νε αν τοις φο βου
 μενοις αυτον λ⁶

λ⁶ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ λ⁶ και

εν δο ξο τεραν α συγκριτως των Σεραφιμ

λ⁶ την α δι α φθορως Θε ον Λογον τε κου

σαν λ⁶ την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο

μεν λ⁶

Σπίχος δ^ν χ⁶ ποι η σε κρα τος εν βρα χι

ο νι αυ του λ⁶ δι ε σκορ πι σεν λ⁶ υ πε

ρη φα νους δι α νοι ακαρ δι ας αυτων λ⁶

λ⁶ Την Τι μι ω τεραν των Χερουβιμ λ⁶ και

εν δο ξο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα φιμ
 την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε κου
 σαν την ον τως Θε ο το κον σε με γα λυ νο
 μεν

Σπίχος ε' Κα θει λε δυ να στας α πο θρο
 νων και υψωσε τα πει νους πει νων τας ε
 νε πλησεν α γα θων και πλου του ουν τας ε
 ξα πε στει λε κε νους
Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κριτως των Σε ρα
 φιμ και την α δι α φθο ρως Θε ον Λο γον τε

κουσαν^π^B την ον τως Θε ο τοκον σε με γα λυ
 νομεν^λ⁶
 Σπίχος στ'^χ⁶ Ιν τε λα βε το Ισ ρα ηλ παι
 δος αυ του μνη σθη ναι ε λε ους^λ⁶ κα θως
 ε λα λη σε προς τους πα τε ρας η μων^λ
 τω Α βρα αμ^Δ και τω σπερ μα τι αυ του ε
 ως αι^M ω νος^λ⁶
 Την Τι μι ω τε ραν των Χε ρου βιμ^Δ και
 εν δο ξο τε ραν α συγ κρι τως των Σε ρα
 φιμ^Π την α δι α φθι ρως Θε ον Λο γον τε
 κουσαν^π την ον τως Θε ο τοκον σε με γα λυ

νο μεν ⁶
_λ

Εἶτα ψάλλεται ἡ θ' Ωδὴ τῶν Καταβασιῶν.

χ^B το ο κος σου αφθορος ε δει ει ει
 χθη ^Δ Θε ο ος εκ λα γο νων σου προ ηλ θε
 σαρ κο φο ο ο ρος ⁶_λ ως ωφ θη ε πι
 γης και τοις αν θρω ποις συ να νε στρα
 α α φη ^Δ σε Θε ο ο το ο ο κε δι ο
 παντες με γα λυ νο με ε ε ε εν ⁶_λ

Ἐξαποστειλάριον.

Ὕχος β'.

Τοῖς Μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Παντελεῆμον πάνσοφε, τῶν σεπτῶν Ἀναργύρων, τὸ ἱερὸν ἀγλαῖσμα, καὶ τῶν θείων Μαρτύρων, καὶ χριστωνύμων τὸ κλέος, οὐρανόθεν τὰς νίκας, τῷ Βασιλεῖ πρυτάνευσον, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ τοῖς πιστῶς, σὲ ὑμνοῦσιν, Ἅγιε, σωτηρίαν, μετὰ τῆς Θεομήτορος, ὁ β' χορός ὑπὲρ πάντων πρεσβεύων.

27-07-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΑΙΝΟΥΣ.

Ὕψηλος Λαός Νη

πα α α α σα πνο η αι νε ε σα α τω ω
τον κυ υ υ υ υ ρι ι ι ι ον δι αι
νει ει τε το ον κυ υ ρι ι ον δι εκ τω
ω ω ω ω ων ου ρα νω ω ων δι αι αι νει
ει ει τε α αυ το ον ε ε εν τοι οι οι οις υ
ψι ι στοις στοι πρε ε πει ει υ υμνος τω
ω ω ω ω Θε ε ε ε ω δι
δι δι νει ει ει τε αυ τον δι πα α α α αν
τες δι οι Ααγ γε λοι οι οι α α α αυ του δι
αι νει ει ει ει τε αυ τον δι πα α σαι αι

M

δυ να α α α μει εις α α αυ του ου σοι πρε
 πει υ υ μνος τω ω ω ω ω Θε ε ε ε ε ω δι
 Εις τους Αινους.

Σπιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἅγίου.

Ἐχος πλ. δν.

Ω τοῦ παραδόξου θαύματος.

Στίχ. Δι νει τε αυ τον ε πι ταις δυ να
 στει αις αυ του λι αι νει τε αυ τον λι κα τα
 το πληθος της με γα λω συνης αυ του λι
 Ἔλεος Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεήμων
 σαφῶς, ὡνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ
 δόνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς
 συμπαθὴς γάρ, ἐλεεῖς ἀπαντας, διπλῆν παρέχων
 τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς
 γνῶσιν, Ἔνδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ
 ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

Στίχ. Δι νει τε αυ τον εν η χω σαλπιγ

γος ἔλαται νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι
ω και κι θα ρα

"Ελεος Θεοῦ μιμούμενος, Παντελεήμων σαφῶς, ὡνομάσθης κατάλληλον, προσλαβὼν τὸ δόνομα, καὶ συμβαῖνον τῷ πράγματι· ὡς συμπαθὴς γάρ, ἐλεεῖς ἀπαντας, διπλῆν παρέχων τούτοις τὴν ἴασιν, τρέφων ἰώμενος, καὶ πρὸς γνῶσιν, "Ενδοξε, καθοδηγῶν, θείαν καὶ ὑπέρλαμπρον, Χριστοῦ πανόλβιε.

διάτη νει τε αυ τον εν τυμ πα νω και
χο ρω ἔλαται νει τε αυ τον εν ψαλ τη ρι
δαι αις και ορ γα νω

"Εργον προνοίας τῆς ὄνωθεν, τὸ ἐπὶ σοὶ γεγονός, τηλαυγῶς ἀναδέδεικται· τῶν σωμάτων πάθη γάρ, θεραπεύειν σαφέστατα, Παντελεήμον ἐκδιδασκόμενος, ψυχῶν ἐδείχθης ἰατρὸς ἔτοιμος, λόγῳ τῆς χάριτος, ἰατρεύων ἀπαντας, καὶ

ζοφερᾶς, πλάνης ἐκλυτρούμενος, τοὺς σοὶ προστρέχοντας.

χ̄ ν̄ Ἀι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις ευ
 η χοις 6 λ̄ αι νει τε αυ τον εν κυμ βα λοις
 α λα λαγ μου 6 πα σα πνο η 6 λ̄ αι νε
 σα α τω τον Κυ ριον 6 λ̄

Κάλλει θεόφρον τοῦ σώματος, τὴν ψυχικὴν καλλονήν, εὔθυβόλως ἀντέθηκας, καὶ φρενῶν εὔπρεπειαν, τῆς σαρκὸς ὥραιότητι, καὶ τοὺς δρῶντας Μάρτυς κατέπληξας, τερατουργίαις λάμπων καὶ θαύμασιν, ἀνθει νεότητος, πρεσβυτέρων σύνεσιν, προσειληφώς, πίστει τε καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος.

Ἄγιος Ἰακώπος

πρῶτον
 Χριστὸς στόματος τοῦ πατρὸς τοῦ Ιησοῦ
 καὶ τοῦ Πνεύματος τοῦ μακαρίου
 αὐτοῖς τοῖς τριάντα τοῖς εὐαγγελίοις
 οὐδὲν τέπιστοι πνευματικοὶ
 φραστῶν μεν τοῖς ασμασιτούσι τον γαρ
 αὐτοῖς τον εχθρον δη δυναμειει
 τούσι Σταα αυτού δρικως εεε τρο

B

πω ω ω ω σα α α α το ^π_q και των τυ ^B_ραν
 νων τας α πει ρους βα σα α α νου ους μη δει ει
 λι ^Δ α α α α σας ^π_q νο μι μως το
 βρα βει ον ε ε δε ξα α το ^Δ_λ της α α νω ω
 ω κλη ^B η σε ε ε ως ^Δ_λ και νυν μετ α αγ
 γε ε λων ⁶_λ εις αι ω ω νας συ να γα α
 αλ λε ε ε ε ται ^π_q αλλ ω μαρ τυ υς του
 χρι ^Δ ι στου ^Δ_λ Πα αν τε ^B ε λε ε η η η μο ον
 ι α τρε ε των νο ο σου ουν των ⁶_λ και λι μη η
 ην τω ων χει μα α ζο ο ο με ε ε ε ε
 νων ^π_q μη δι α λι πης πρε ε σβε ε ευ ων τω

ε λε η η μο νι Θε ε ω ^Δ**λ**σω θη η
 ναι τας ψυ υ χας η μωων

6
λ

ρ
 και νυν και α ει ει και εις τους αι
 ω νας των αι ω νων α μην
 εκ παν τοι οι ων κιν δυ υ νων τους
 δου ου λους σου φυ λαττε ευ λο γη με νη Θε
 ο το κε λι να σε δο ξα ζω μεν Δι την ελ
 πι δα των ψυ χων η μων

Δοξολογία ἡχος δ'.

Ὕχος λατός

ρ
 ζα σοι τω δειξαντι το φως Δ δο ζα
 εν υ Ψιστοις Θεω και ε πι γης ει ρη η νη
 εν αν θρωποις ευδο κι α
 ρ
 μνου ου μεν σε ευ λο γου μεν σε Δ
 προσκυ νου μεν σε δο ζο λο γου μεν σε ευ χα
 ρι στου μεν σοι Δ δι α την με γα α λην σου
 δο ζαν
 ρ
 Κυ ρι ε Βα σι λευ ε που ρα νι ε Θε ε
 Πα τερ παν το κρα τορ Κυ ρι ε γι ε μο
 νο γε νες Δ Ι η σου Χρι στε και Α

27-07-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

γι ον ^BΠνευμα

6
λ

λ ^BΚυρι ε ο Θε ος ^Δο α μνος του Θε ου

ο γι ο ος του Πατρος ο αι ρων την α μαρ

τι ι αν του κοσμου ε λε η σον η μας

ο αι αι ρων τας α μαρ τι ι ας του κο

σμου

6
λ

λ ^BΠροσ δε ζαι την δε η σιν η μων ^Δο

κα θη με νος εν δε ζι α ατου Πατρος και

ε λε η σονη μας

6
λ

λ ^BΟ τι συ ει μο νος Α γι ος Συ ει ει

μο νος Κυ ρι ος ^ΔΙ η σους Χρι στος εις δο

ζαν Θε ου Πατρος αμην
 καθ ε καστηνη με ραν ευ λο γη σω Σε
 και αι νε ε σω το ο νο μα α σου εις τον
 αι ω να Δι και εις τον αι ω να του αι ω
 νος
 Κα τα ξι ι ωσον Κυ ρι ε εν τη η
 με ρα τα αυ τη α να μαρ τη τους φυ λα χθη
 ναι η μας
 Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των
 πα τε ε ρων η μων Δι και αι νε το ον και δε δο
 ζα σμε ε νον το ο νο μα σου εις τους αι ω

νας α μην

6
λ

M

λ Γε ε νοι το Κυ ρι ε το ε λεος σου εφ

η μας Δ λ κα θα περηλ πισαμενε πι σε

6
λ

λ Ε υ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ε δι δα ξο ον

με τα δι και ω μα τα σου (τρίς)

6
λ

λ Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γεν νη η

θης η μιν εν γε νε α και γε νε α Δ ε γω

ει πα Κυ ρι ι ε ε λε η σον με Δ ι α σαι

την ψυ χη ην μου Δ ο τι η μαρ τον σοι

6
λ

λ Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα

ξον με Δ του ποι ειν το θε λη μα σου Δ ο

τισυει ει ο Θε οςμου

6
λ

^B
⁶
λ Ο τι πα ρασοι πη γη ζω ης Δ εν τω

φω τι σου ο Φομεθαφως

6
λ

^B
⁶
λ Πα ρα τει νον το ε λε ος σου τοις γι

νω σκουσι σε ^B
⁶
λ Δ γιος ο Θε ος Δ Α γιος I

σχυροις Δ Α γι ος α θανατος ε λε η σονη

ς (τρίς)

μας

6
λ

^B
⁶
λ Δοξα Πα τρι ι και Υι ω Δ και Α γι ω

Πνευματι

6
λ

^B
⁶
λ Και νυν και α ει Δ και εις τους αι ω νας

των αι ω νων α μην

6
λ

27-07-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

λαγιόντας + τον
^B λεησθεντος ελέη σονη
 μας

Ἄσματικὸν.

λαγιόντας Θεεεος ος
^A λαγιόντας σχυυρος ος
^A λαγιόντας Ααθααανα
 ααατος εελεησονηημααα
 ααας

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Παντελεήμονος.

Ὕχος γ'.

ρ̄ χ̄ Δ
 ν̄ Ἄ φλο φο ρε ᾱ γι ε και ῑ ᾱ μα
 Γ
 τῑ κε̄ Παν τε λε̄ η̄ μον̄ ψ̄ πρε σβευ ε̄ τω̄
 ε̄ λε̄ η̄ μο νῑ Θε̄ ω̄ ψ̄ ῑ να πται σμα
 των̄ ᾱ φεσιν̄ πᾱ ρᾱ σχηταις̄ ψ̄ χαις̄ ημωω̄
 ω̄ ω̄ ω̄ ω̄ ω̄ ων̄
 ξ̄ ω̄ ω̄ ω̄ ω̄ ων̄

Εἰς τὴν Θείαν Λειτουργίαν.

ΚΥΡΙΕ ΕΛΕΗΣΟΝ.

Ὕπατη Χορός

1. ρι ε ε λε ε ε η σον δι

2. ρι ε ε λε ε ε ε η σον λι

3. ρι ε ε λε ε ε ε η σον Δι

4. ρι ε ε λε ε ε ε η σον Δι

5. ρι ε ε λε ε ε ε η σον λι

6. ρι ε ε λε ε ε ε η σον δι

ΕΤΕΡΑ.

1. ρι ε ε λε ε ε η η σον δι

2. ρι ε ε ε λε ε ε ε η η σον λι

3. ρι ε ε λε η η σον Δι

4. ν Κυ ρι ε ε ε λεη σο ο ον
5. ν Κυ ρι ε ε λε ε ησον
6. ν Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον
7. ν Κυ ρι ε ε λεη σον
8. ν Κυ ρι ε ε λεη σον
9. ν Κυ ρι ε ε λεη σον
10. ν Κυ ρι ε ε λε ε ησον
11. ν Κυ ρι ε ε λε ε ε ησον
12. ν Κυ ρι ε

Ἄντιφωνον α'.

Ὕχος Δι

Γ
χ μη η ην

Σπίχ. α' Μ
χ ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και παν τα τα εν τος μου το

ο νομα το α γιον αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

τερ σωσον η μας

Σπίχ. β' Μ
χ ευ λο γει η ψυ χη μου τον

Κυ ρι ον και μη ε πι λαν θα νου πα σας

τας αν τα πο δο σεις αυ του

Ταις πρε σβει αις της Θε ο το κου Σω

27-07-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

τερ σωσονημας

6

Σπχ. γ' ^M Κυ ρι ος εν τω ου ρα νω

η τοι οι μα σεν τον θρονον αυ του και η

Βα σι λει α αυ του παντωνδε σποζει

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

6

Σπχ. δ' ^M Ευλο γει τε τον Κυ ρι ον παν

τα τα ερ γα αυ του εν πα ντι το πω

τηςδε σπο τει αις αυ του

Δ

Ταις πρεσβει αις της Θε ο τοκου Σω

τερ σωσονημας

6

Δόξα... **Κ**αὶ νῦν...

Ταῖς πρεσβειαῖς της Θεοῦ τὸ οκου^{ζ'} Σωτείρων σωσον η μα^Μ α^Δ ας
Αντίφωνον β'.

μη^Μ η ην^Δ
 Σπήχ. α' μη^Μ η ην^Δ
 Ηι νει η ψυ χη μου τον Κυριον

ον^Δαι νε σω Κυριον εν τηζω η μου^Δ

ψαλλωτωθεωμου^Δ ε ως υ παρχω^Δ

ω σον η μα ας γι ε Θεου^Δ ο εν^Γ

Α γι ι ι οις θα αυ μα στοο ο ο ος^Δ

ψαλλονταςοι αλληλου^Δ α^Γ^Δ

Σπήχ. β' μα κα ρι ος ου ο Θεος^Δ

Ι α κωβ βο η θος αυ του ^Δ η ελ πις
 αυ του ου [♂] ε πι Κυ ρι ον τον Θε ον αυ

του ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 φαλλονταςσοι αλ λη λου ι α ^Δ

Σπίχ. γ! ^Δ ^M ^Δ ^Δ ⁺ ^Δ ^Δ ⁺ ^Δ ^Δ
^Δ **Τ**ον ποι η σαν τα τον ου ρα

νον και αι την γην ^Δ την θα λασ σαν και πα αν
 τα τα εν αυ τοις ^Δ

^Δ **Γ**ω σον η μα ας γι ε Θε ου ^Δ ο εν
^B ^M Α γι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ος ^Δ

27-07-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

ψαλλοντας οι αλληλουια
 Σπίχ. δι! Βασι λευ σει Κυρι ος εις τον
 αιωνα ο Θεος σου Σιων ρεις γε νε
 α αν και γε νε αν
 Κωσον η μα ας γι ε Θεου ο εν
 Αγι ι ι οις θα αυ μα στο ο ο ο ος
 ψαλλοντας οι αλληλουια
 Δοξα πατρι και γι ω και Αγι
 ω Πνευμα τι
 Και νυν και α ει και εις τους αι αι
 ω νας των αι αι ωνων α μην

μο νο γε νης Υι ος και Λο γος
 του Θε ου α θανατος υ πα α α αρχων
 και κα τα δε ξα με νος δι α την η με
 τερανσωτη ρι ι αν σαρ κω θη η ναι ζ
 εκ της Α γι ας Θε ο το κου και α ει
 παρ θε νου Μα ρι ας α τρε ε πτως ε
 ναν θρω πη σας σταυ ρω θεις τε Χρι στε
 ο Θε ος θα να α τω ω θα να τον πα τη σας
 ει εις ων της Α γι ας Τρι α δος συν
 δο ξα ζο ο με νος τω Πα τρι και τω Α
 γι ω Πνευματι σωσον η μα α ας

Ἄνπιφωνον γ'.

Ὕχος ἦ Γα

Στίχ. ρ̄ ρ̄

νὶ Δι καὶ οἱ ωὶ φοὶ νιξ ἀν δη σεὶ

ρ̄ ρ̄

καὶ ω σεὶ κε δρος νὶ η εν τῷ Λι βα νω

πλη δυν δη σε ται ρ̄

πλη δυν δη σε ται ρ̄

Ἀπολυτίκον τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος.

Ὕχος γ'.

Δ

νὶ Δ δλο φο ρε α γι ε καὶ ι α μα

τι κε Παν τε λε η μον ς πρε σβευ ε τω

ε λε η μο νι Θε ω ς ι να πται σμα

των α φε σιν πα ρα σχη ταις ψ χαις η μω ω

ω ω ω ω ων ρ̄

ω ω ω ω ων ρ̄

Εἰσοδικόν.

Ἄγιος Δι

Ἀ ^M Δε ευ τε προ σκυ νη σω μεν ^Δ και προ
 σπε εσωω με εν Χριστωω ω ω ω ^Δ Κω
 σον η μα ας γι ε Θε ou ^Δ ο εν Α γι ι ι
 οις θα αυ μα στο ο ο ος ^Δ ψαλλον τας σοι
 αλ λη λου ι α ^Δ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἅγιου Παντελεήμονος.

Ὕχος γ'.

ρ̄ ^Δ
 ῡ ^Γ Ἄ φλο φο ρε α γι ε και ι α μα
 τι κε Παν τε λε η μον ^χ ^Π πρε σβευ ε τω
 ε λε η μο νι Θε ω ^χ ^Π ι να πται σμα
 των α φε σιν πα ρα σχηταις ψυ χαι αις η
 η μων ^Γ ^υ

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς Μεταμορφώσεως.

Ὕχος Βαρύς Ἀ· Γα

ρ̄ πι του ο ο ρους με τε μορ
 φω ω ω θης Δικαιως ε χωρουν οι μαθηται
 σου την δοξαν σου Χριστε ο Θεος ε θε α σαν
 το ην ι να οταν σε ι δω σι σταυρου με νον
 Δι το μεν παθος νο η σωσιν ε κου σι ον πρ τω
 δε κο σμω κη ρυξω ω σι Δι ο τι συ υ
 παρ χεις α λη θως Δι του Πατρος το α παν
 γα σμα α α α α α α

ΑΠΟСΤΟΛΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ.

Προκείμενον. Ἡχος Βαρύς.

Στίχ. Εύφρανθήσεται δίκαιος ἐν τῷ Κυρίῳ.

Στίχ. Εἰσάκουσον, ὁ Θεός, τῆς φωνῆς μου.

Πρὸς Τιμόθεον Β' Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ανάγνωσμα. **2:1-10**

Τέκνον Τιμόθεε, ἐνδυναμοῦ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ, καὶ ἂν ἥκουσας παρ' ἐμοῦ διὰ πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἴκανοὶ ἔσονται καὶ ἔτέρους διδάξαι. Σὺ οὖν κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ. Ἐὰν δὲ καὶ ἀθλῆ τις, οὐ στεφανοῦται, ἐὰν μὴ νομίμως ἀθλήσῃ. Τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ πρῶτον τῶν καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει δὲ λέγω· δῷ γάρ σοι ὁ Κύριος σύνεσιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐγγερμένον ἐκ νεκρῶν, ἐκ σπέρματος Δαυΐδ, κατὰ τὸ εὐαγγέλιόν μου, ἐνῷ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος· ἀλλ' ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ οὐ δέδεται. Διὰ τοῦτο πάντα ὑπομένω διὰ τοὺς ἐκλεκτούς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύχωσι τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ μετὰ δόξης αἰωνίου.

Ἄλληλούια. (γ') Ἡχος β'.

Δίκαιος ως φοίνιξ ἀνθήσει, καὶ ώσεὶ ἡ
κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται

Στίχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου, ἐν
ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἔξανθήσει.

27-07-

ΟΡΘΡΟΣ ΑΓΙΟΥ ΠΑΝΤΕΛΕΗΜΟΝΟΣ.

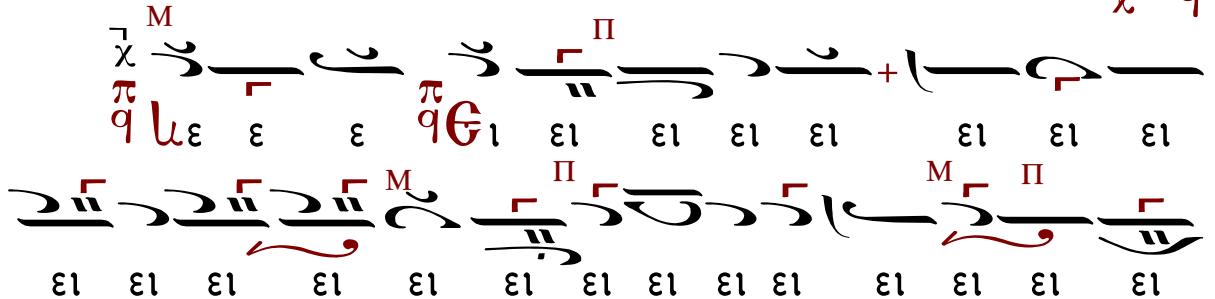
Εἰς Μνημόσυνον.

Κωνσταντίνου Πρίγγου

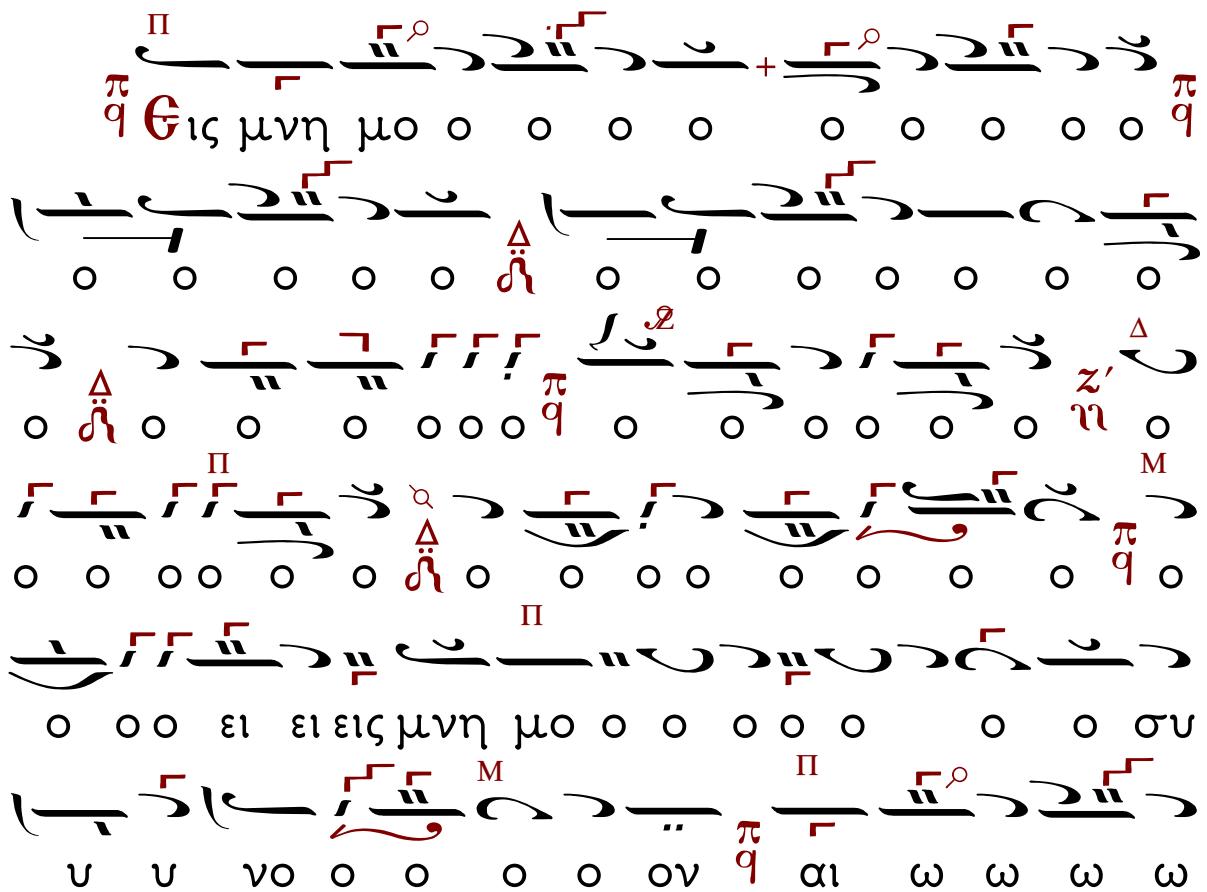
Ἄρχοντος Πρωτοψάλτου τ.Μ.τ.Χ.Ε.

Ὕχος ἡ πα

Ἐκτασις. q - π'
χ - q'

π
εις μνη μο

ω ω ω ω ω ω π ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω αι ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω π ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω
 ω νι 1 1 1 1 1 αι ω ω ω ω ω
 ω νι 1 1 0 ov ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ρ ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε
 ε ρ ε ε ε ε ε σται δι 1 1 1 και
 αι αι 0 0 0 0 0 ος ρ Αλ λη λου ου ου
 ου 1 1 1 α α α α α α α α
 α π

Εἴδομεν τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν.

Ὕχος Δι

Ἐδο μεν το φως το α λη θι νον ε
 λα βο με εν Πνευ μα ε που ρα α νι ον ευ ρο
 μεν πι στιν α λη θη α δι αι ρε τον Τρι
 α δα προ σκυ νου ου ου ουν τες αυ τη γαρ
 η η μας ε σω σε ε ε ε ε εν

Εἰς τὸ· Πάντοτε, νῦν καὶ ἀεί.

Ὕχος Δι

μην α μην α μην εις α φε σιν
 α μαρ τι ων και εις ζω ην την αι
 ω ω νι ον

Διπλη ρω θη τω το στο μα η μων Δ.
 αι νε σε ως σου Κυρι ε 6 ο πως υ μη
 σωμεν την δο ο ξαν σου Δ. ο τι η ξι ω
 σας η μας Δ. των α γι ων σου με τα σχειν
 μυστη ρι ι ι ι ων 6 τη ρη σον η μας
 εν τω σω α γι α σμω Δ. ο λην την η
 με ραν με λε ταν την δι και ο συνην σου 6.
 Αλ λη λου ι α Αλ λη λου ι α Αλ λη
 λου ου ι α α α α

Εἶη τὸ ὄνομα.

Ἄγιος Δί^{στροφή}

Ἄγιος Δί^{στροφή}
αμην^{Διάτονος} Εἰ η το ο νο μα Κυ ρι
ου ευ λο γη με νον α πο του νυν και ε
ως του αι ω νος

Ἄγιος Δί^{στροφή}
ο νο μα Κυ ρι ου ει η ευ λο
γη με ε νον^{ζήτησις} α πο του νυν και ε ως του
αι ω ω ω νο ο ος

Τὸν Εὐλογούντα.

Ἄγιον ευ λο γου ου ουν τα και α γι ι
α ζιον τα η μας^{Διάτονος} Κυ ρι ε φυ λατ τε^{Διάτονος}
ει ει εις^{Διάτονος} πιολ λα ε ε τη^{Φάσις} η η

Ἡ Μεταφορὰ Κειμένων - Καλλιτεχνικὴ ἐπιμέλεια
ἔγινε μὲ τὸ πρόγραμμα «Μελωδός»
τοῦ κ. Σάββα Παπαδόπουλου

www.melodos.com

ἀπὸ τὸν Βασίλειο Κιαμηλίδη

Ιεροψάλτη στὸν Ι.Ν. Ἅγιου Γεωργίου Κουλούρας Βέροιας.